

NIEUWBESCHRIJVING

Sulcorebutia unguispina Rausch spec. nov.

W. RAUSCH

Simplex, plane-globosa, ad 50 mm diametens, radice rapiformi; costis ad 18, spiraliter tortis, in gibberes 10 mm longos oblique dissectis, fusco-viridibus, sulcis fusco-violacea-suffusis; areolis ovalibus ad sulcatis, 5 mm longis. Albo tomentosis; aculeis marginalibus 10-12, pare superiore et 1 deorsum directo robustissimis, ad 10 mm longis, subulalis, accumbentibus, arcuatis et inter se contactis, ochraceis ad clare-fuscis; aculeo centrali 0-1, subulato, patente. ad 10 mm longo. Floribus, fructu, seminibus Weingartiae (*Sulcorebutiae*) purpureae Donald modo.

Patria: Bolivia, Cochabamba, Rumimokho, 2.900 m alt.

Typus: Rausch 731, depositus in Collectione Plantarum Succulentarum Municipali Turicensi, Helvetia.

Beschrijving:

Lichaam afgeplat bolvormig, tot 50 mm diameter, met een peenwortel.

Ribben tot 18, spiraalvormig, verdeeld in 10 mm lange knobbels, bruingroen, in de groeven bruinviolet gekleurd.

Areolen ovaal tot groefvormig, 3 mm lang, met wit wolvielt.

Randdorens 10-12, priemend, aanliggend, gebogen en met elkaar vervlochten, de ene naar boven gerichte doren en het bovenste dorenpaar zijn het krachtigst, tot 10 mm lang, okergeel tot lichtbruin; **middendorens** 0-1, priemend, afstaand, tot 10 mm lang.

Bloem, vrucht en zaad gelijk aan die van *Weingartia* (*Sulcorebutia*) purpurea Donald.

Groeiplaats Rumimokho, staat Cochabamba, Bolivia op 2.900 m hoogte.

Type verzameld onder nummer Rausch 731 en gedeponneerd in de Städtische Sukkulentsammlung van Zürich.

In 1965 trok ik te zamen met mijn begeleider en vriend Ernst Markus door de bergen tussen Vila Vila en de Rio Caine in Bolivia. Op de hoge passen die leiden naar de rivier, groeit een ***Lobivia***, ***L. acanthoplegma*** of ***L. oligotriga***. Toen we daar waren, bloeiden de planten niet. Ik zei tegen Markus dat ik geen planten meenam, daar ik al genoeg van die dingen had. Markus nam voor zichzelf twee planten mee.

Op een dag kwam hij zeer opgewonden bij me thuis en zei: "Die *Lobivia*'s van de Rio Caine zijn roodbloeiende *Weingartia*'s!" Helaas waren de planten door de lange bootreis zo verzwakt, dat ze vrijwel direct na de bloei dood gingen; zaden konden derhalve niet bemachtigd worden.

Later zag ik dergelijke planten ook in de verzameling van Vasquez. De planten waren afkomstig van Dr. Puna, die als tandarts werkzaam was op de mijn Asientos en daar verschillende planten verzamelde (***Parodia punae***). Ik ben naar dat gebied toegegaan en heb het afgezocht. De planten stonden in bloei en ik kon derhalve de bloemen ter plaatse bestuderen. Ik had de indruk dat de bloemen korter dan breed waren en noemde de planten ***Sulcorebutia latiflora*** n.n. Door de verzamelactiviteiten van Lau kwamen deze planten in de verzamelingen en werden ze door Do-

nald beschreven als *Weingartia purpurea*.

Op een latere reis kwam ik tot bij Molineros. De planten die hier in de hoger gelegen gebieden groeien, zijn alleen iets kleiner, een verschil dat later in de cultuur verdween. Zo kunnen we het volgende stellen: op de bergrug ten noorden van de Rio Caine vanaf de hoogte Vila Vila via de mijn Asientos tot Molineros komt slechts één soort voor en wel *Weingartia (Sulcorebutia) purpurea* Donald.

Eerst verder naar het noorden en ook meer terzijde van de bergrug vindt men afwijkende plantengroepen, zoals bijvoorbeeld bij Santiago. Het zijn kleinere planten met smallere ribben en een dichtere bedoorning; de bloemen en vruchten van deze als *S. santiaginiensis* bekend staande planten zijn gelijk aan die van *W. purpurea*.

Een andere populatie vond ik op een kleine hoogvlakte bij Mizque; het zijn de planten hier beschreven als *S. unguispina*. Terwijl de eerder genoemde planten in een meer rotsachtige omgeving groeien, groeit deze totaal verborgen in de vlakke pampa. De planten verschillen door hun aanliggende, krullende bedoorning en de dikwijls violetrode verkleuringen tussen de knobels. Zolang de mens in zijn drift tot ordening nog niet kan besluiten of *purpurea* een *Weingartia* of een *Sulcorebutia* is, wil ik deze planten hier niet als variëteit maar als *S. unguispina* Rausch vastleggen.

Enzianweg 35, 1224 Wien-Aspern, Oostenrijk

Vertaling: L. Bercht.

Dit artikel werd in **Succulenta** 64:6 (1985) (blz. 187-188) gepubliceerd.

Overgenomen met de toelating van de schrijver en de uitgever.